

18. søndag efter trinitatis

Da farisæerne hørte, at Jesus havde lukket munden på saddukæerne, samlede de, og en af dem, en lovkyndig, spurgte ham for at sætte ham på prøve: »Mester, hvad er det største bud i loven?« Han sagde til ham: »Du skal elske Herren din Gud af hele dit hjerte og af hele din sjæl og af hele dit sind.« Det er det største og det første bud. Men der er et andet, som står lige med det: »Du skal elske din næste som dig selv.« På de to bud hviler hele loven og profeterne.«

Mens farisæerne var forsamlet, spurgte Jesus dem: »Hvad mener I om Kristus? Hvis søn er han?« De svarede: »Davids.« Han sagde til dem: »Hvordan kan David så ved Ånden kalde ham herre og sige:

'Herren sagde til min herre: Sæt dig ved min højre hånd, indtil jeg får lagt dine fjender under dine fødder?'

Når David altså kalder ham herre, hvordan kan han så være hans søn?« Ingen kunne svare ham et ord, og fra den dag turde heller ingen længere spørge ham om noget.

Matt. 22,34-46

Du skal elske!

MOGENS G JENSEN

Tanken

Farisæerne forsøgte ofte at lokke Jesus til at give nogle forkerte svar på deres spørgsmål. I Matt. 22,15-22 lukker han munden på farisæerne, da de spørger ham, om det er tilladt at betale skat til kejseren, og i v. 23-33 afviser han saddukæerne i spørgsmålet om, hvorvidt opstandelsen findes. Farisæerne tolkede loven og profeterne strengt og var fromme mennesker, mens saddukæerne var mere liberale og havde en mere forstandsmæssig tilgang til troen. De to grupper var indbyrdes i strid med hinanden. Teksten i dag er den sidste samtale mellem Jesus og de to parter, som Mattæus gengiver. De er nu nået ind til sagens kerne. Det handler om de to vigtigste ting i et menneskes liv:

1. Hvilket bud i Loven er det største bud? Farisæerne førte en intens debat om, hvilket af overleveringens 613 bud der var det vigtigste. Var det sabbatsforskrifterne? Var det påbuddet om omskærelse? Var det de rituelle ofringer i templet, eller var det moralloven?

2. Det andet spørgsmål er: Hvad mener I om Kristus? Hvem er han?

Troen

Hvilket bud i Loven er det største? Farisæerne havde nok forventet, at Jesus ville svare sabbatsbuddet og buddet om omskærelse eller de mange bud om ofringer. Men i stedet fremhæver Jesus den jødiske trosbekendelse: 'Hør Israel! Herren vor Gud, Herren er én. Derfor skal du elske Herren din Gud af hele dit hjerte og af hele din sjæl og af hele din styrke.' (5. Mos. 6,4-5). Dette bud er samtidig det første af de ti bud. Og så lader han næstekærlighedsbuddet følge. 'Du skal elske din næste som dig selv. Jeg er Herren.' (3. Mos. 19,18). Dette svar er samtidig en replik til farisæernes diskussion om, hvad det største bud er, for ved at sige at loven hviler på det dobbelte kærlighedsbud, gør han det klart, at ofringer, overholdelse af sabbatsbuddet, overholdelse af omskærelsesbuddet og alle de ritualer og forskrifterne, der er forbundet med disse bud i loven, kun er vigtige, hvis de bidrager til at elske Herren vor Gud og vores næste.

Dette svar er også en prøvesten på vores ritualer og traditioner. Bidrager de til vores kærlighed til Gud og vort medmenneske? At Jesus nævner det dobbelte kærlighedsbud som det vigtigste betyder ikke, at de enkelte bud ikke gælder mere og nu er erstattet af det dobbelte kærlighedsbud. De enkelte bud gælder stadig, men de skal nu ses i lyset af det dobbelte kærlighedsbud. Dvs. at det dobbelte kærlighedsbud bliver det filter, hvor igennem de enkelte bud må ses og forstås. Og hvis vores overholdelse af de enkelte bud kommer i strid med det dobbelte kærlighedsbud, så har dette bud forkørselsret i forhold til det enkelte bud.

Det andet vigtige spørgsmål er spørgsmålet om, hvem Messias er? Her citerer Jesus Sl 110, den i Ny Testamente mest citerede salme fra Salmernes bog i Gammel Testamente. Jesus og farisæerne er enige om, at Messias er Davids søn, altså at Messias' stamtræ kan føres tilbage til David. Men hvis Messias er søn af David, hvordan kan David så kalde ham min herre? En søn står da ikke over sin far. Når David kalder Jesus for 'min herre' – og her skal vi huske på, at Herre betyder den hellige Gud selv, JHVH, Jahve, så siger Jesus hermed, at han er Gud selv. En dristig påstand må vi nok sige. Men Jesu skarpsindige svar får i hvert fald farisæerne og saddukæerne til at tie stille. De tør ikke mere diskutere med ham.

Når Jesus kobler overholdelsen af budene sammen med spørgsmålet om, hvem Messias er, så er det, fordi vi ikke selv kan opfylde loven. Vi er afhængige af Kristus, Messias. Farisæerne forstod først og fremmest Messias som den fuldkomne udlægger af moseloven. Men vi mennesker har brug for noget meget

mere end at få forklaret Guds vilje med vores liv. Vi har brug for en, som kan sone vores manglende vilje og evne til at overholde buddene. Vi har brug for en, som både er menneske og Gud, både er Davids søn og Davids Herre.

Lad følgende beretning illustrere det, som Gud gjorde for os. Det handler om en svært autistisk dreng og hans mor. Til hendes store sorg levede hendes dreng i sin helt egen verden. Hver dag sad han blot nede på gulvet og rokkede frem og tilbage. Moren besluttede at blive ligesom han, når han ikke kunne blive ligesom hende. Hun satte sig ned på gulvet ved siden af sin søn og sad der og bare rokkede frem og tilbage uden at sige et ord. Det stod på i flere år, og langsomt begyndte der at udvikle sig en relation mellem dem. Den første gang, drengen så på hende og gav hende et stykke legetøj, var et mægtigt gennembrud.

Vi kunne ikke elske Gud, som vi burde. Derfor har han gjort sig til et med os. Vi har en himmelsk far, der bliver menneske som os og bøjer sig ned og sætter sig hos os. Han bliver som en af os. Han gør sig til et med os i vores mangel på kærlighed og vores synd. Kristus, Davids herre, bliver Davids søn og tjener.

Udfordringen

På hvilke områder i din overholdelse af buddene, kan der opstå en konflikt mellem disse bud og så det dobbelte kærlighedsbud?

Hvem mener du, at Kristus er?